

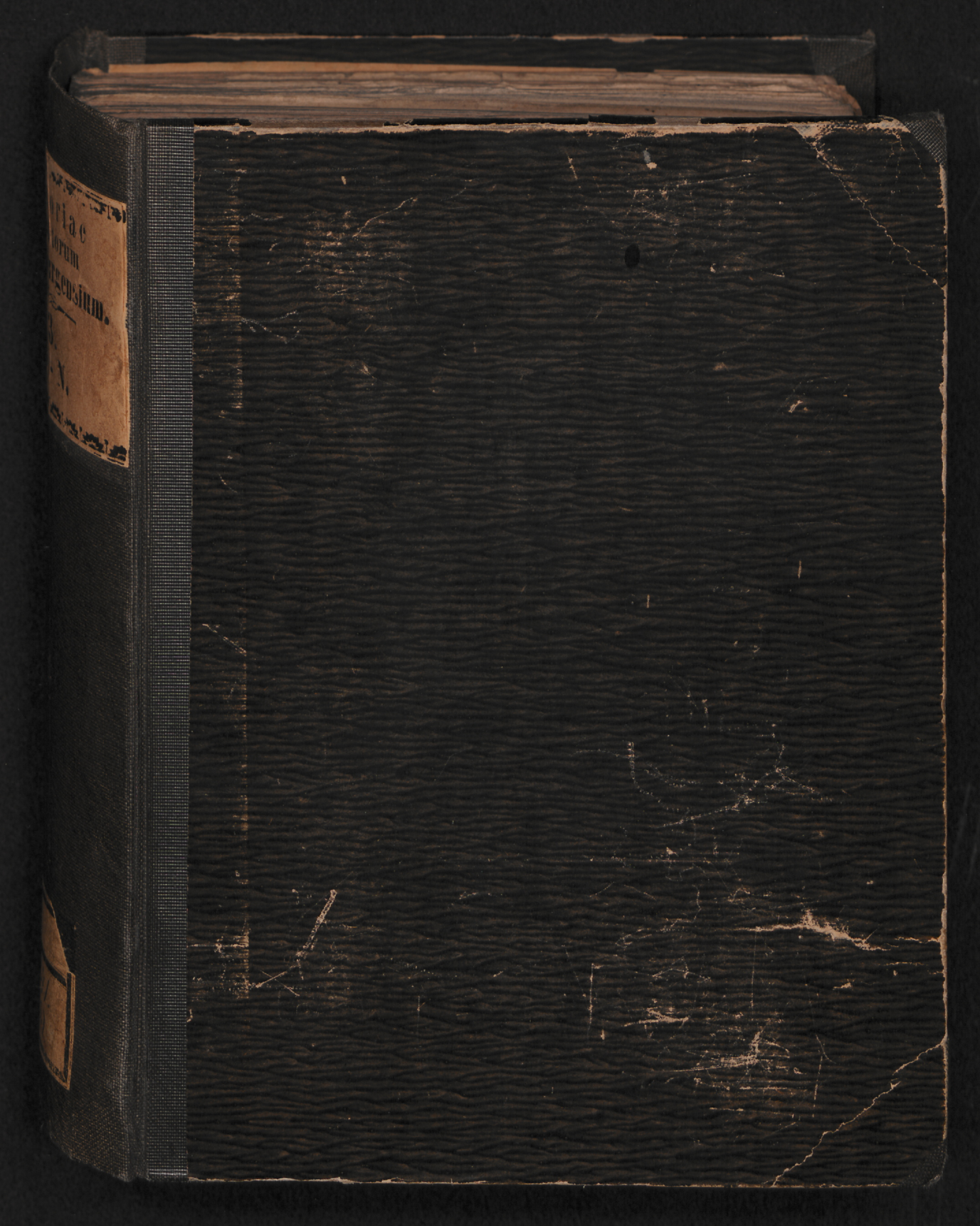
**Programma, In Funere Magnifici Academiae Rostochiensis Rectoris ... Dn.
Eilhardi Lubini, SS. Theologiae D. & Professoris ... propositam a Senatu eiusdem
Academiae, 5. Iunii Anno 1621**

Rostochi[i]: Pedanus, 1621

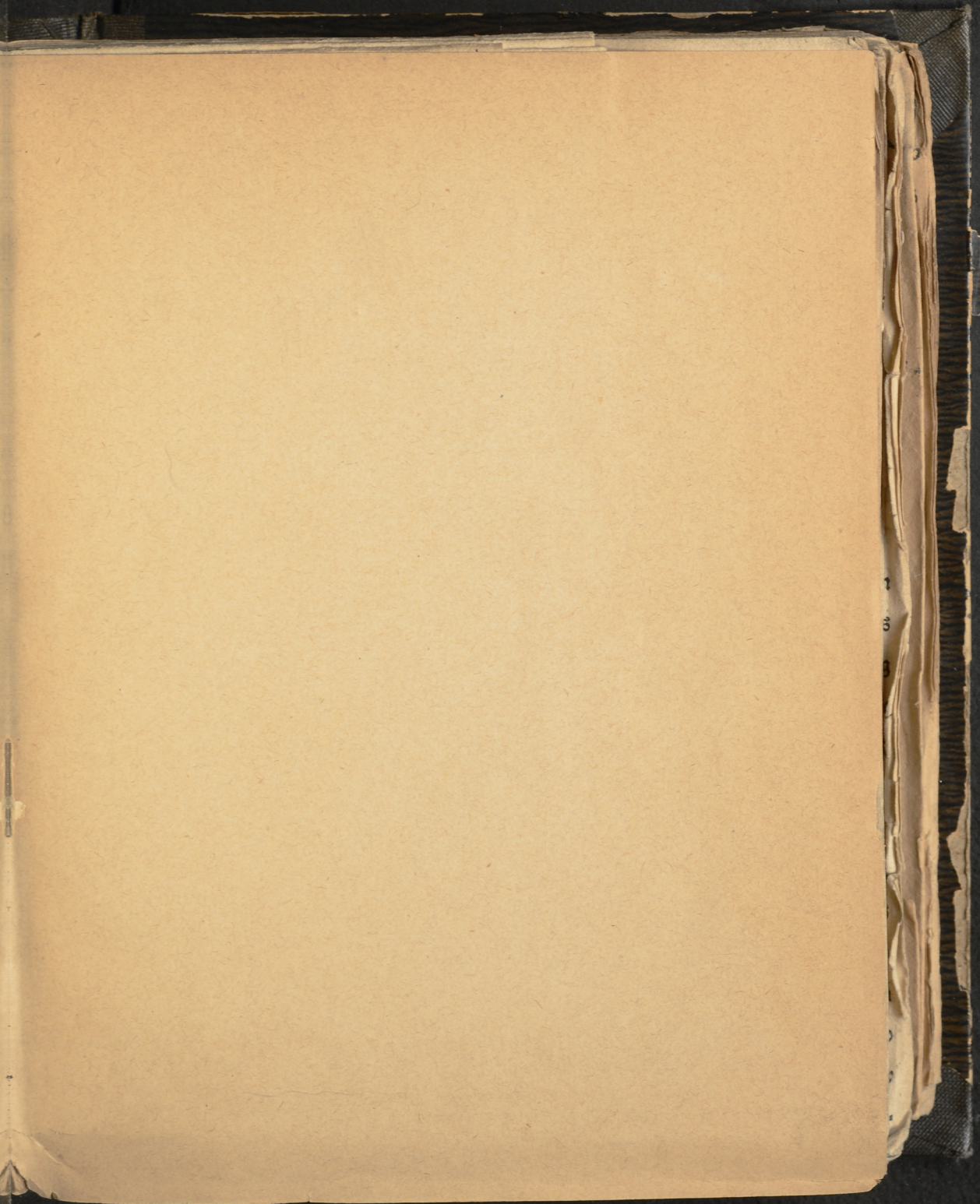
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756286484>

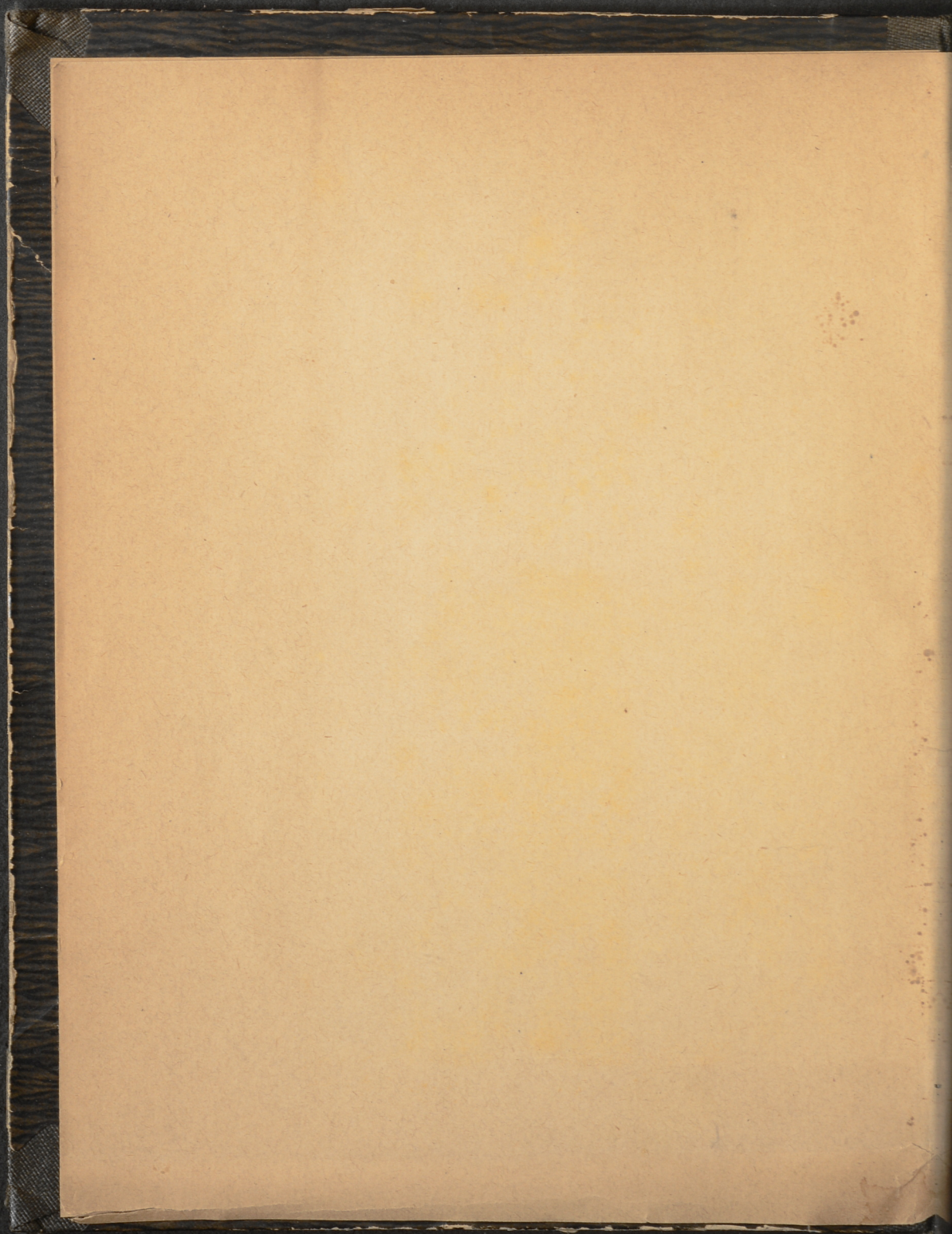
Druck Freier Zugang

Vol. 241. (3.) <SON>

PROGRAMMA,
IN FUNERE
Magnifici Academiae Rostochiensis
RECTORIS,
VIRI REVERENDI ET CLARISSIMI
DN. EILHARDI
LUBINI,

SS. Theologiae D. & Professoris, nec
non Provincialis Consistorij Megapolitani
Assessoris meritisimi;

propositum
à

Senatu ejusdem Academiae,

5. Junij ANNO 1621.

ROSTOCHI
Typis Joachimi Pedani, Acad. Typog.

SENATUS ACADEMIÆ
ROSTOCHIENSIS.

Rbata est his diebus Universi-
tas hac nostra RECTORE suo
Magnifico, Viro Reveren-
do & Clarissimo, EILHARDO
LUBINO, sacrosanctæ Theo-
logiæ Doctore, & Professore
Publico. Ofatum acerbum!
Cum Scipionis funus inaudisset Macedonicus,
quanquam à vivo opinionibus & animo dissen-
serat, tamen eo nuncio perterritus, in publicumq; pro-
gressus clamavit: concurrite cives! concurrite!
mœnia vestrae urbis collapsa sunt! Quid queramur,
aut quid taceamus, propemodum ignoramus. Est
quidem perexigua hac nostra Respubl. angustis ter-
minis circumscripta, angustijs autem maximis co-
arctata, majoribus certè, quàm quisquam cogitare
possit. Eam igitur suo rectore, tam cordato viro,
privatam esse intempestrua hac tempestate: meritò
dolemus: meritoq; jure exclamamus: expergisci-
mini cives Academia! expergiscimini! fundamen-
ta vestrae reip. tacta sunt! Nec enim factum id est,
quod quidem sciamus, post conditam hanc Acade-
miam,

108
miam, nisi secundo ejus seculo, cum mors eidem
eriperet Rectorem Dn. BARTHOLDUM MOL-
LERUM Theol. Doctorem, & Ecclesie Collegiate
Decanum, Anno 1530. die Gregorij. & post annos
quingenta, Virum Magnificum, Clarissimū &
Consultissimum LAURENTIUM KIRCHOVIUM,
fatum famigeratissimum. Quæ fuerint hanc
mortem consecuta Academia tempora: sunt, qui
adhuc meminerunt; non etiam nulli eorum recorda-
tione ingemiscunt. Nunc, cum sperabamus, Dei
opt. max. beneficio, Serenissimorum Ducum Me-
gapolitanorum, Dominorum nostrorum clementis-
simorum, nec non amplissimi inclutæ hujus Urbis Se-
natus pietate & auctoritate, magnorum & publi-
corum virorum operâ, tertium Academiae Cente-
narium ingressis nobis afflurum aliquod seculum,
si non undiquaq; aureum, certè tamen ab eo non
dissimile: ecce Rector & moderator Academiae
diem suum obit! Expergiscimini ciues Academiae
Aristocratici! sinite vobis velli aurem, & hanc
ipsam mortem nolite putare esse æmulum: licet causas
habentem suas! Natus enim quia erat homo, no-
ster Magnificus: denasci eum oportuisse, nemo no-
strum est, qui ignoret. Natus est autem EILHAR-
DUS LUBINUS anno 1565, die Mercurij, qui præ-
cedit dominicam Palmarum, 24. Martij, in oppi-
do Westerstede, quod est parochia quasi Metropo-

A 2

litana

litana Ammerlandia, Patre, viro admodum reve-
rendo & doctissimo FRIDERICO LUBINO, ibi-
dem Pastore, & matre, Femina spectatissima,
CATARINA Bunings. His honoratissimis pa-
rentibus orto Nostro Magnifico Natura, seu potius
Deus quatuor summa dederat bona, indolem opti-
mam, ingenij vim, memoriae firmitatem, & ju-
dicii acumen. Quibus tanquam alis sub vectus per
omnes omnium scientiarum atq; laudabilium disci-
plinarum campos, quàm felicissimo cursu, sub prae-
stantissimis Praeceptoribus, in Scholis & Acade-
mijs celeberrimis, cùm alijs, tùm Lipsensi, Colo-
niensi, Helmstädiensi, Argentoratensi, Jenensi,
Marpurgensi, & hac nostra ita se penetravit, ut ad
summum ferè doctrinae apicem perveniret. Nam &
praeclarè noverat eas artes, quae humanitatis sunt
proprie; & in Graecis auctoribus ferè omnibus ad-
miraculum versatus, in ea lingua familiam duce-
bat: in latina cedeat nulli; excellens Poëta, ex-
cellens Orator. Quis ignorat, ij, qui Mathema-
tici, Astronomi & qui Geometrae vocantur, quan-
ta in obscuritate rerum, & quàm recondita in arte
& multiplici & subtili & perplexa versentur? &
hoc quoq; in genere excelluit noster Magnificus.
Sed nec manus ipsius defuit agilitas & solertia fabri-
candi instrumenta, caelestium rerum investigatio-
ni apta, aut describendi regiones, suis quamq; limi-
tibus

109
tibus cinctam, oppidis & urbibus ornatam, pascuis,
agris, sylvis, campis, fluminibus, montibus distin-
ctam. Inter hac tanti viri dona eminebat Pietas
ipsius & eximia in rebus Theologicis peritia: in
qua quantum potuerit, non solum parietes, quos in-
tra, dum viveret, publicè privatimq; docuit, sed
etiam scripta ejus testantur. Latere enim eximia
hujus viri eruditio non potuit: sed eum primò ad
Poëseos, anno C. 1596; deinde ad Theologia profes-
sionem in hac Academia extulit: simulq; tum Do-
cturâ caput ejus incinxit. factum id est anno 1605.
die 23. Junij. Coluerunt autem & hunc virum
semper multi potentissimi Principes: coluerunt
eundem alij cum in alijs Academijs locisq; celebri-
bus, tum in hac quoq; nostra viri insignes, sic, ut
in arctissimam amicitiam eum quoq; reciperent.
Nam eodem anno, quo in Poëseos Professore fuerat
hic noster p. d. allectus, Excellentissimus ille Theo-
logus, D. Lucas BACMEISTERUS, Ph. & Div.
hujus Academia, Viri Cl. & Consultissimi Dn.
LAURENTII PANCHLOVII, Juris D. & Pro-
fessoris, quorum memoria est in ædific. filia GERTRU-
DIS, filij sui, Reverendi & Clarissimi Dn. M.
JACOBI BACMEISTERI, lingue Hebraicæ in hac
Acad. Professoris, viduæ nuptias ipsi conciliavit.
Quâ post septem annos extinctâ, Experientissimus,
& humanitate eruditioneq; clarissimus Dn. WIL-

HELMUS LAUREMBERGIUS, Medicus illustris,
cujus nomen est in benedictione, filiam suam CA-
THARINAM, omnium virtutum, quae femineum ge-
nus exornant, decus; Clarissimorum virorum, PETRI,
apud inclitos Hamburgenses Physices, & JOANNIS,
apud nos Poëseos Professoris, fratrum Lauren-
bergiorum, Medicinae Doctorum, sororem, con-
nubio junxit, anno, antequam Doctorum titulo
noster p. d. insigniretur: & junxit connubio verè
secundo. Nam cum ex prioribus nuptijs fuisset
ἀπαι: tum hoc secundo suo conjugio Rector noster
vidit progenitos sibi novem liberos, FRIDERICUM,
WILELMUM, EILHARDUM, JOANNEM I,
JOANNEM II, PETRUM, CATHARINAM,
JOANNAM SOPHIAM, & AGNETAM: ex qui-
bus JOANNES primus, & ex filiabus duae postre-
mae, ordine naturae inverso, patrem antecesserunt:
reliqui sunt in vivis, & cum maestissima matre
patrem optimum, immatura sibi morbe creptum,
maestissimi lugent: visurus etiam decimam prolem
si aliquantisper supervixisset. Caetera moribus fuit
honestus, sermone gravis, vultu modestus, vitā
sanctus: pater benignus: maritus φιλόστοργος; erga
cognatum sanguinem pius: amantissimus juven-
tis discendi cupida, studiosorumque studiosissimus:
in rebus inveniendis acer, in memorandis firmus
& expeditus, judicandis acutus: in Academia di-
gnitate

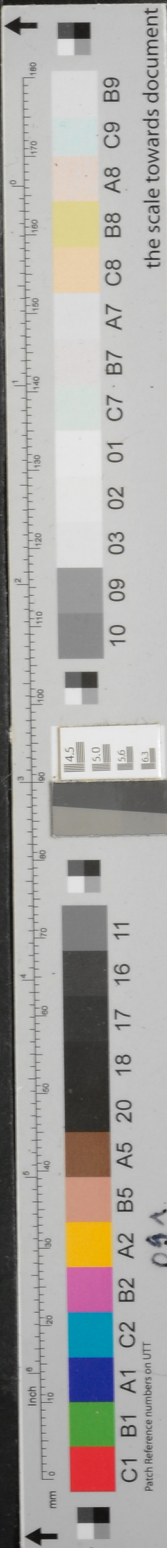
gnitate tuenda magnanimus: in dicenda veritate
intrepidus: vir verè Aristocraticus. Talem ergo
Rectorem Nos, talem Doctorem pulpita, talem
ei vram Academia, talem maritum conjunx, paren-
tem liberi, amicum cognati, Praeceptorem schola
hac regia, patronum clientes, qui ipsius fidei & di-
sciplina erant commissi, hoc uno LUBINO amisso,
amiserunt. Sed Deo nostro ita visum fuit, ut im-
missa febris quartana virum hunc nobis hoc tempore
auferret. Invaserat haec ipsum 8. Sept: anni su-
prioris: & initio levicula, saepeq; postea visa fuit
agroto spem facere decessionis, cum aliàs, tum
eo tempore, quo Magnus à Nobis, ratione ordi-
nis & vi statutorum fuit electus. Fefellit tamen
& nos & ipsum spes nostra. Ad Solstitium enim
aestivum propius accedente Phoebus, invaluit febris,
& virum hunc praestantissimum, se ad & Avaricius
& felicem hinc migrationem quotidie preparantem,
de pasta mortis tandem tradidit die hujus mensis se-
cunda. Emigravit itaq; ex hoc mundo pie & pla-
cidè: & nunc in caelestem Academiam translatus,
ibi coram Agno quietè vivit, docentem auditurus
in aeterna secula eum, quem hic professus est,
Dn. nostrum Christum. Quo ipso se sustentabit
& eriget afflictissima vidua, cum mœstissimis li-
beris: nec dubitabit, quin habitura sit cum suis
Deum

Deum Patrem & judicem. Fient autem beato
huic viro exequiæ hodie hora media prima in templo
vicino cathedrali: quas ut omnes omnium ordinum
hujus Academia cives, Professores, Doctores,
verbi divini ministri, Magistri, nobilissimi &
ornatissimi studiosi juvenes, adeoque omnes nostri
cætus amantes, haud gravatim eant; Deoque Sere-
nissimorum nostrorum Principum, Ecclesia, Rei-
publ., Academia hujus, graviter hac morte vulne-
rate, Urbis hujus amplissima, omnium denique no-
strum salutem & incolumitatem ardentibus preci-
bus suppliciter commendent: omnes & singulos ro-
gamus, monemus & hortamur. P.P. sub sigillo
Academiae 5. Junii 1621.

ges ac Principes sæpè attoniti audivere: Sua-
eminentis vim, non secus ac Demosthenici
petum imperij Proceres sæpè sensere. De
non tantum privati, sed & publici partibus,
inis forma, de religionis purioris vindicijs,
ibus rectè instituendis, litium prolixis telis
ad publicam salutem conservandam necessa-
ovellorum nostri ævi, novas Utopias somni-
lut alter Sulpitius, studio, usu, experientiâ, &
sed & archivis actisq; publicis hausta scientiâ
planè lepore differebat. Deniq; Encomio Lucij
storū disertissimū & oratorū jurisperitissimū
t. Accedebat naturalis cum decenti venustate
ta gravitas, in divino cultu pietas, in homini-
s, in negocijs expediendis dexteritas, in adver-
peris continentia, in fortunæ instabilitate
quâ bonæ conscientiæ scuto munitâ, omnes
impiarum, invidiæ & livoris ictus ac morsus
repulit. Aulicis negocijs gravibusq; causis
& occupatissimus fuerit, semper tamen
in respexit, ejus ut quondam alumnus, ita
as defensor, imò & excultor perpetuus fuit.
Ioz. viro consultissimo Joanne Albino, pandectarum Pro-
fente, eidem in officio successus & in collegium Juridici
us fuerit; præstitit se quoq; in hac vitæ statione fidum
iones crebræ, publicæ curæ & molestiæ, eum aulicos &
iri & Labeonis J. C. exemplo annum quasi cum labori-
quibus tamen cum sensim nimis irretiri & aulæ astringi
caria viri consultissimi Christiani Obmichij J. D. eximij,
demicum sibi creditam, luculenter fœneravit. Virtuti-
n adversus affectuum motus, & adversitatum impetus
mavit, seq; invictum reddidit: ast à morbis corporis se-
otius quò animo fortior, eò semper fuit corpore debiliore:
um in itinere quodam officij ratione suscepto, correptus
ti initio typum tertianæ simplicis gessit, ita non multò
sentavit, & in ædis inducijs indultis, majori paulò post
fluans, incrementum sumpsit, in quartanam degenerans,
Accesserunt lienis & melsaræ obstructions, & quar-
ples scorbutus, perennis iridem à capite ad fauces & pul-
sacens indefinens tussis, cujus vehementia, venula pul-
monum